สัมพันธ์

รับใช้คณาจารย์ รังสรรค์มหาวิทยาลัย

ประชาสัมพันธ์สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ฉบับที่ 6/2534 กรกฎาคม 2534

- บทนำ : พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ใช่เป็นของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด
- จดหมายจากผู้อ่าน
- ความคืบหน้าในข้อเสนอของสภาคณาจารย์ต่อผู้บริหาร เรื่องโรงเรียนประถมสาธิต
- รายงานการวิจัยเกี่ยวกับอาหารฯ
- ร้านค้ากับรัฐอิสระ
- บันทึกข้อเสนอของที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ

บทนำ

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไม่ใช่เป็นของคนกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด

ในสังคมการเมืองระดับชาติ ปัญหาการร่างรัฐธรรมนูญโดยคณะกรรมาธิการที่แต่งตั้งโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาตินั้น หากติดตามสื่อมวลชนอย่างใกล้ชิดแล้ว เราก็จะพบว่าทั้งรัฐธรรมนูญและกลุ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ยกร่างนั้น ถูกวิพากวิจารณ์อย่างหนักทั้งในแง่ของการขาดความชอบธรรมทางการเมือง การตกเป็นเครื่องมือของคณะรัฐประหาร การรับใช้กลุ่มการเมืองที่รองรับกลุ่มบุคคลในคณะรักษาความสงบแห่งชาติ การไม่ให้ความเชื่อถือตัวบุคคลที่ทำหน้าที่ร่างกฎหมายสูงสุดของประเทศ ซึ่งบางคนนอกจากจะไม่มีประสบการณ์ความรู้แล้วยังนิยมระบบอำนาจนิยมอีกด้วย อีกด้วย ฯลฯ

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าเนื้อหาสาระของการวิพากวิจารณ์จะเป็นอย่างไร แต่สิ่งหนึ่งที่สะท้อนออกมาก็คือ เพราะต่างเห็นความสำคัญทางรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่ใช้เป็นกฎหมายแม่บทสำหรับการปกครองในประเทศนั่นเอง ดังนั้น ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศก็ควรจะเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยในการยกร่าง โดยอาศัยกระบวนการเลือกตั้งตัวแทนของตนเข้าไปมีบทบาท ไม่ใช่คนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งดังเช่นปัจจุบัน

เช่นเดียวกัน เมื่อกล่าวถึงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อันเปรียบประดุจกฎหมายสูงสุดของมหาวิทยาลัย ก็มีเสียงเรียกร้องให้มีการแก้ไขปรับปรุงให้สมสมัย และมีสาระใจความที่เอื้อประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวมโดยตลอด/มา ทว่า พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยฯ ฉบับปี 2517 ก็ยังคงใช้อยู่มาจนถึงปัจจุบัน กระนั้นก็ตาม หลายกลุ่มหลายฝ่ายในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ก็มีความพยายามที่จะแก้ไขปรับปรุงมาโดยตลอด นับตั้งแต่กลุ่มของฝ่ายผู้บริหาร จนกระทั่งถึงกลุ่มของสภาคณาจารย์

โดยล่าสุดมีข้อมูลว่า พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยฯ ที่คณะผู้บริหารชุดปัจจุบันเคยเสนอให้มีการปรับปรุงแก้ไขตามกระบวนการและตามขั้นตอนของกฎหมายนั้น ได้มีการเสนอกลับมายังมหาวิทยาลัยเพื่อการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับทิศทางของสภามหาวิทยาลัยทั้งหลายและแนวนโยบายของทบวงมหาวิทยาลัยอีกครั้งหนึ่งแล้ว

ซึ่งเมื่อถึงตรงนี้สิ่งที่มหาวิทยาลัยควรกระทำเป็นอย่างยิ่งก็คือ น่าที่จะแจ้งข่าวสารดังกล่าวไปยังคณาจารย์-ข้าราชการ หรือองค์กรตัวแทนได้รับทราบ เพื่อจะได้รับรู้ข้อมูล หรือมีส่วนร่วมในการคิดพิจารณา เสนอความคิดเห็นในกฎระเบียบที่คณาจารย์-ข้าราชการ จะต้องปฏิบัติตามมิใช่ดำเนินการต่าง ๆ โดยกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งอย่างพลการ

และนี่คือเสียงเรียกร้องมายังผู้บริหารอย่างเปิดเผย เสียงเรียกร้องที่ต้องการทราบข่าวสารข้อมูลในเรื่อง พ.ร.บ.ที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต ของมวลสมาชิกในประชาคมนี้ ตลอดจนส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าหรือความเสื่อมทรุดโทรมของมหาวิทยาลัยอย่างมิอาจหลีกเลี่ยง

ที่สำคัญ เสียงเรียกร้องนี้ไม่ใช่เป็นเสียงเรียกร้องของผู้อาศัย แต่เป็นเสียงเรียกร้องของผู้คนที่เป็นเจ้าของมหาวิทยาลัยเฉกเช่นเดียวกับท่าน - ไม่ต่างกัน...

****

"อภิบุคคลง่ายที่จะรับใช้ แต่ยากที่จะให้ถูกใจเพราะเขาพึงพอใจแต่เฉพาะสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น เขาใช้คนตามความสามารถของคน อวบุคคลนั้นยากที่จะรับใช้แต่ว่าง่ายกับการกระทำให้ถูกใจ โดยไม่จำเป็นต้องไปคำนึงถึงว่าการกระทำนั้นจะถูกต้องหรือไม่ เมื่ออวบุคคลใช้คน เขาเรียกร้องเอาความสมบูรณ์เองงาน (แต่ไม่เลือกดูความสามารถของคน) "

ขงจื๊อ

จดหมายจากผู้อ่าน

มศว ประสานมิตร

20 มิถุนายน 2534

เรียน ประธานสภาคณาจารย์ มศว ประสานมิตร

ผมได้ติดตามข่าวหนังสือพิมพ์และพบว่าช่วงนี้รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยและอธิการบดีจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตั้งหน้าตั้งตาแถลงข่าวกันมากมาย สร้างสรรค์บ้าง สร้างข่าวลวงบ้าง น้ำเน่าบ้าง รัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยโจมตีว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยนั้นขาดคุณภาพสามารถไล่ออกได้สักครึ่งหนึ่ง ผมข้องใจนักว่าท่านกล่าวเช่นนี้เพื่ออะไร เพื่อจะโชว์คณะรักษาความสงบแห่งชาติเช่นนั้นหรือ หรือจะกล่าวเพื่อปฏิเสธความรับผิดชอบของท่านเอง ผมอยากจะถามท่านว่า ท่านก็เป็นรัฐมนตรีทบวงมหาวิทยาลัยมาไม่รู้กี่สมัย และหลายต่อหลายสมัยก็มาแบบคณาธิปไตย เป็นอธิการบดีที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยหลายสมัย ท่านได้เคยแก้ไขปัญหา ท่านได้มีนโยบายหรือได้บริหารให้ได้มาซึ่งอาจารย์มหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ หรือพัฒนาอาจารย์ให้มีคุณภาพหรือไม่อย่างไร ถ้าอาจารย์มหาวิทยาลัยปัจจุบันขาดคุณภาพ ท่านคงปฏิเสธความล้มเหลวในการบริหารงานของท่านไม่ได้ ทั้งในฐานะรัฐมนตรีและอธิการบดี หรือจะรวมทั้งการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยของท่านด้วยก็ได้

นอกจากนั้น ท่านยังโจมตีว่าแพทย์ มศว ไม่พร้อมไม่ดี ก็เช่นกัน ท่านเป็นนายกสภา-มหาวิทยาลัย มศว มาฉานพอควร ท่านได้ช่วยแก้ปัญหาหรือเสนออะไรต่อผู้บริหารของ มศว บ้างหรือไม่ หรือเป็นแต่เพียงนายกสภามหาวิทยาลัย

ท่านอธิการบดีของเราให้ข่าวหนังสือพิมพ์ว่า ปี 2536 จะมีนิสิตไปอยู่ที่ มศว องครักษ์ ผมสังสัยว่าท่านให้ข่าวเช่นนั้น หรือว่านักข่าวเขียนผิด ดูเหมือนโครงการก็ยังไม่เสร็จ งบประมาณก็ยังไม่ได้ ผมว่าน่าจะเป็น 2546 เสียละมากกว่า

คณาจารย์คณะแพทยศาสตร์คุยกันว่าก็ในเมื่อคณะแพทยศาสตร์ยังเต็มไปด้วยปัญหา 108 ปัญหามากมายซับซ้อนที่ยังสะสางไม่สำเร็จ ทำไมเราสร้างวิมานในอากาศ คณะทันตแพทย์อีกโครงการในแผน 7 ก็ยังไม่มี อาจารย์ก็ยังไม่มีสักคน ทำไมมหาวิทยาลัยที่แสนยากจนจึงเตรียมตึกมากมาย

ใหญ่โตไว้ให้กับวิมานในอากาศ เราเอาอกเอาใจทันตแพทย์จนน่าเกลียดหรือเปล่า เราหันไปแก้ปัญหาใกล้ ๆ ตัวก่อนหรือไม่ ถามชิว่าอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มนุษยศาสตร์ อยู่กันอย่างไร อาจารย์ที่จะย้ายมาจากบางเขน ปทุมวัน จะทำอย่างไร

ผมเบื่อกับมหาวิทยาลัยที่ยากจน มหาวิทยาลัยที่แก้ปัญหาเฉพาะหน้า มหาวิทยาลัยที่ไม่เคยฟังเสียงอาจารย์ เบื่อครับ

ขอแสดงความนับถือ

อาจารย์ มศว ประสานมิตร

มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

ความคืบหน้า

ในข้อเสนอของสภาคณาจารย์

ต่อผู้บริหาร

เรื่องโรงเรียนประถมสาธิตฯ

หลังจากที่สภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ทำการศึกษาปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการรับเด็กนักเรียนโรงเรียนประถมสาธิตฯ โดยมีข้อเสนอ 7 ประการ โดยเสนอไปยังผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่เสียงสภา ฉบับที่ 4 ต่อเนื่องมายังเสียงสภา ฉบับที่ 5 ดังที่ทราบกันดีแล้วนั้น

สภาคณาจารย์ขอสรุปความคืบหน้าดังกล่าว ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอดังกล่าวไม่มีคำตอบจากผู้บริหาร

2. การประกาศรับเด็กนักเรียน จำนวน 180 คน มีในรายชื่อประกาศผลว่าสอบได้ 204 คน และต่อมามีอยู่ในชั้นเรียน 224 คน

3. หลังจากเปิดภาคเรียนสภาคณาจารย์ได้ดำเนินการติดต่อกับผู้บริหารระดับโรงเรียนประถมสาธิตฯ เพื่อขอทราบข้อมูลและข้อสงสัยบางประการ แต่ไม่สามารถพบได้เพราะผู้บริหารป่วย

เหล่านี้คือความคืบหน้าในการติดตามปัญหาเรื่องการรับเด็กของโรงเรียนประถมสาธิตฯ ของสภาคณาจารย์ในช่วงเวลาที่ผ่านมา

การตรวจหาแบคทีเรียในอาหาร เครื่องดื่ม ภาชนะ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคอาหารจากร้านจำหน่ายอาหารภายในบริเวณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร

****

สุมาลี เหลืองสกุล และ สิริพร พรรณเชษฐ

ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

จากการนำตัวอย่างอาหาร เครื่องดื่ม น้ำแข็ง ภาชนะและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค จากโรงอาหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จำนวน 100 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นอาหาร 38 ตัวอย่าง เครื่องดื่มและน้ำแข็ง 23 ตัวอย่าง ภาชนะและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภค 39 ตัวอย่าง ในระหว่างมกราคม 2533 - กุมภาพันธ์ 2534 มาตรวจหาปริมาณแบคทีเรียทั้งหมดและแบคทีเรียโคลิฟอร์ม พบว่าตัวอย่างภาชนะ และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคมีแบคทีเรียทั้งหมดเกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรฐานร้อยละ 100 ตรวจพบแบคทีเรียโคลิฟอร์ม และ Escherichia coli ร้อยละ 35.90 และ 23.08 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ ในตัวอย่างอาหารตรวจพบแบคทีเรีย ทั้งหมดใกล้เคียงกับจำนวนสูงสุดที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน (1×10^4 เซลล์ต่อกรัมของอาหาร) ร้อยละ 55.26 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดตรวจพบแบคทีเรียโคลิฟอร์ม และ E coli ร้อยละ 81.6 และ 31.58 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับในตัวอย่างเครื่องดื่มตรวจพบจำนวนแบคทีเรียทั้งหมดเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน ร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่างทั้งหมด มีแบคทีเรียโคลิฟอร์ม และ E coli ร้อยละ 91.30 และ 78.30 ของตัวอย่างทั้งหมดตามลำดับ ซึ่งผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าตัวอย่างที่นำมาตรวจสอบส่วนใหญ่ยังไม่ได้มาตรฐาน มีความจำเป็นต้องปรับปรุงคุณภาพอาหารและการสุขาภิบาลให้ได้มาตรฐานที่ดีขึ้นต่อไป

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากฝ่ายบริหาร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ร้านค้าจัดจำหน่ายอาหาร (บางร้าน) รัฐอิสระหรืออยู่ใต้กฎระเบียบของมหาวิทยาลัย

ผู้สื่อข่าวสภาคณาจารย์

หลังจากที่มหาวิทยาลัยได้ลงนามแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มภายในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร ลงวันที่ 27 กันยายน 2533 ขึ้นมาชุดหนึ่ง โดยคณะกรรมการชุดนี้ แม้จะเป็นคณะกรรมการที่ต้องเผชิญกับปัญหาอุปสรรคด้านต่าง ๆ อยู่ไม่น้อย แต่ในห้วงเวลาที่ผ่านมา กลุ่มคนในคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้ดำเนินการผลักดันและดำเนินการในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้คนส่วนรวมหลายประการ เช่น

- การอบรมเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าของร้านอาหารหลายครั้ง
- ผลักดันให้มีการตรวจโรคผู้ประกอบอาหารและอยู่ใกล้ชิดอาหาร
- วางหลักเกณฑ์ในการแต่งกายและจัดสภาพแวดล้อมบริเวณร้านอาหาร
- เตรียมการก่อสร้างต่อเติมบริเวณรอบโรงอาหารเพื่อให้คนกับสัตว์เดรัจฉาน แบ่งที่กินอาหารอย่างเป็นสัดเป็นส่วน

ฯลฯ

ที่สำคัญอย่างยิ่งยวดก็คือ ดำเนินการแก้สัญญาเช่าสถานที่จำหน่ายอาหาร ดำเนินการกำหนดราคาอาหารมาตรฐาน และดำเนินการต่อสัญญาของร้านค้าด้วยการกระทำอย่างโปร่งใส

ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่มีร้านค้าอยู่ร้านหนึ่ง เป็นร้านค้าที่ก่อนแก้สัญญา (ร้านติดกับสโมสรอาจารย์) เคยเสียเงินค่าเช่ารายปี ๆ ละ 6,000 บาท เสียค่าเช่ารายเดือน ๆ ละ 650 บาท และเมื่อคณะกรรมการชุดนี้ดำเนินการแก้สัญญาเพื่อให้เกิดความยุติธรรมตามขนาดและสัดส่วนของพื้นที่แล้ว ทำให้ร้านดังกล่าวจะต้องจ่ายเงินค่าเช่ารายปีเพิ่มเป็นปีละ 26,881 บาท ค่าเช่ารายเดือนละ 2,991 บาท

ปรากฏว่าร้านดังกล่าวได้ละเมิดสัญญาและไม่ดำเนินการชำระเงินตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยที่ 8 พฤษภาคม 2534 อันมีผลทำให้ต้องหมดสิทธิ์ในการจำหน่ายอาหาร แต่ร้านค้าร้านนั้นก็ยังขายต่อไป

คณะกรรมการนำเรื่องนี้เข้าที่ประชุมและมีมติว่า เพื่อให้โอกาสร้านค้าดังกล่าวต่อไป จึงทำหนังสือแจ้งให้ทราบถึงการไม่ปฏิบัติตามสัญญา จึงขอให้ดำเนินการชำระเงินตามเวลาที่ขยายออกไป แต่ร้านค้าก็ยังเฉยเมยและค้าขายต่อไปไม่ทำการชำระเงิน

ดังนั้นคณะกรรมการจึงนำเรื่องเข้าที่ประชุมเป็นครั้งที่ 3 และมีมติให้เลิกสัญญา โดยเสนอมติดังกล่าวไปยังมหาวิทยาลัยดำเนินการเรียบร้อยแล้ว

เรื่องนี้จะเป็นอย่างไรต่อไป ขอให้ท่านผู้อ่านทุกท่านจงช่วยกันจับตาเพื่อติดตามผล

" ความบริสุทธิ์ ทำให้คนองอาจ "

ประจวบ ไชยสาส์น

บันทึกข้อเสนอ
ของที่ประชุมประธานสภาอาจารย์
มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ

ด้วยมหาวิทยาลัยเป็นองค์กรแห่ง "ปัญญา" และ "การพัฒนา" เป็นศูนย์รวมแห่งมวลความรู้อันหลากหลาย และด้วยมหาวิทยาลัยมีหน้าที่หลักในการผลิตบัณฑิตออกไปรับใช้สังคมและประเทศชาติอย่างมีคุณภาพ การมีเสรีภาพทางวิชาการและการมีอำนาจอิสระ(Autonomy) ในการบริหารงานมหาวิทยาลัย จึงนับเป็นรากฐานอันสำคัญยิ่งในการพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมายการอุดมศึกษาของชาติ

ในสภาวะปัจจุบันที่สังคมมีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว มหาวิทยาลัยยิ่งจำเป็นต้องมีอิสระทั้งในด้านการดำเนินงานบริหารและวิชาการ เพื่อสร้างสรรค์ความเป็นเลิศทางวิชาการตอบสนองความต้องการของประเทศชาติ และเพื่อให้มหาวิทยาลัยดำเนินไปตามเจตนารมย์ดังกล่าวข้างต้น ที่ประชุมประธาน-สภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (ปอมท.) จึงมีมติเห็นชอบให้เสนอข้อคิดเห็นต่อทบวงมหาวิทยาลัยเพื่อจักได้พิจารณากำหนดเข้าเป็นนโยบาย ดังต่อไปนี้

1. มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีเสรีภาพทางวิชาการ และมีความเป็นอิสระในการบริหารงานในการวางนโยบายการผลิตบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการคัดเลือกนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสม โดยมีทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ให้การสนับสนุน ส่งเสริม และประสานงาน ระหว่างมหาวิทยาลัยและรัฐบาล เพื่อให้การจัดการอุดมศึกษา สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามเจตนารมย์ในการจัดตั้งทบวงมหาวิทยาลัยแต่เบื้องต้น ฉะนั้นการที่ทบวง-มหาวิทยาลัยจะเป็นกระทรวงนั้นจึงนับว่าขัดต่อหลักการดังกล่าวนี้ เพราะกระทรวงนั้นมีอำนาจหน้าที่ของการบังคับบัญชาที่ชัดเจนในกฎหมายของทุกกระทรวง ทบวงและกระทรวงนั้นจึงมีความแตกต่างกันเหมือนโรงเรียน วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย การเปลี่ยนชื่อเป็นกระทรวงจะก่อให้เกิดความสับสนเกี่ยวกับความเข้าใจในอำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานได้ นอกจากนั้นแล้วตามประวัติการจัดตั้งทบวงก็เป็นการจัดตั้งขึ้นชั่วคราว จนกว่ามหาวิทยาลัยจะพร้อมที่จะก้าวไปสู่ความเป็นอิสระและจะยุบทบวงในที่สุด ฉะนั้นการเปลี่ยนทบวงเป็นกระทรวงจึงเป็นการเดินย้อนกลับไปสู่อดีต

เพราะมหาวิทยาลัยเคยอยู่ในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการมาก่อนและผ่านขั้นตอนเป็นระยะเวลายาวนานจนมาอยู่ในสังกัดของทบวงขณะนี้ ฉะนั้นการเปลี่ยนกลับ ในขณะที่มหาวิทยาลัยหลายแห่งมีความพร้อมสูงพอที่จะก้าวสู่ความเป็นอิสระในอนาคตแล้ว จึงไม่สมควรเป็นอย่างยิ่ง

2. เนื่องจากมหาวิทยาลัยแต่ละแห่ง มีลักษณะธรรมชาติและปัญหาไม่เหมือนกัน ฉะนั้น มหาวิทยาลัยควรมีเอกลักษณ์ของตนเองตามธรรมชาติที่แตกต่างกัน มหาวิทยาลัยต้องมีความคล่องตัวที่จะปรับเปลี่ยนได้อย่างรวดเร็ว เพื่อตอบสนองภารกิจใหม่ ๆ ที่มีต่อสังคม และในเวลาที่เหมาะสมมหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมจะมุ่งไปสู่มหาวิทยาลัยอิสระในกำกับของรัฐบาลได้ โดยอาจมีรูปแบบดังนี้คือ

2.1 รัฐบาลควรสร้างระบบมหาวิทยาลัยอิสระ คู่ขนานกับระบบมหาวิทยาลัยภายใต้การบริหารของทบวงมหาวิทยาลัยปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยที่มีความพร้อมค่อย ๆ ขยับตัวเองไปสู่รูปแบบมหาวิทยาลัยอิสระ ตามอุดมคติของมหาวิทยาลัยที่แท้จริงได้

2.2 รูปแบบมหาวิทยาลัยอิสระนี้จะต้องเป็นรูปแบบการบริหารที่มหาวิทยาลัยมีอิสระในทุกด้านทั้งทางด้านการบริหารงานทั่วไป การบริหารงานวิชาการ การบริหารการเงินและการบริหารงานบุคคล ทั้งนี้ภายในขอบเขตกฎหมายเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัยและภายใต้การควบคุมดูแลของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะต้องปรับปรุงให้สอดคล้องกับสถานะใหม่ด้วย

2.3 ให้รัฐบาลจัดตั้งคณะกรรมการเงินอุดหนุนมหาวิทยาลัย (University Grant Committee) ขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน โดยให้กรรมการชุดนี้ทำหน้าที่พิจารณาให้เงินอุดหนุนแก่มหาวิทยาลัยอิสระในระบบใหม่นี้

3. ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (ปอมท.) คงยืนยันความคิดเห็นในการปรับปรุงกลไกการบริหารงานบุคคลของ ก.ม. โดยเห็นชอบในหลักการในเรื่องการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการในมหาวิทยาลัย (กม.) แต่เห็นควรพิจารณาปรับปรุงในรายละเอียดเชิงคุณภาพในส่วนซึ่งยังมีความเห็นต่างกันอยู่ เช่น องค์ประกอบ ก.ม. การได้มาซึ่งคณะกรรมการ ก.ม. หรือการได้มาซึ่งเลาธิการ ก.ม. ฯลฯ ซึ่งเรื่องนี้น่าที่จะได้มีการทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง

4. ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยต้องประสบกับปัญหาสมองไหล ทั้งปัญหาในด้านการดึงดูดคนเก่งคนดีเข้าสู่ระบบมหาวิทยาลัย ทั้งในด้านการสูญเสียมันสมองให้กับหน่วยงานเอกชนเป็นเปอร์เซนต์สูง

การยกระดับสถานภาพของบุคลากรมหาวิทยาลัยโดยเร่งด่วน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ดังข้อเสนอของที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศที่ได้เสนอต่อเนื่องกันมาเป็นเวลายาวนาน เช่น การแยกตำแหน่งวิชาการออกจากบัญชีเงินเดือน การมีเงินตอบแทนประจำตำแหน่งวิชาการเหมือนตำแหน่งบริหาร การแก้ไขกฎข้อบังคับที่ไม่เป็นธรรมหรือล้าหลัง เช่นระเบียบการลา การค้ำประกัน รวมทั้งการปรับปรุงด้านสวัสดิการ เช่น โครงการเคหะสงเคราะห์ เงินค่าตอบแทนพิเศษในสาขาที่ขาดแคลน โครงการพัฒนาคณาจารย์ เหล่านี้เป็นต้น

5. การขยายตัวของมหาวิทยาลัยหรือการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ ต้องมีแผนงานและหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน การสร้างมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นใหม่จะต้องสอดคล้องกับแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ ต้องตอบสนองต่อความต้องการกำลังคนในสาขาที่ยังขาดแคลน และเป็นไปตามความต้องการของสังคมในประโยชน์ต่อการศึกษาและประสิทธิภาพของผลผลิต นอกจากนี้แล้วยังต้องไม่เป็นผลกระทบต่อมหาวิทยาลัยที่มีอยู่เดิม เช่น ตัดงบประมาณและอัตรากำลังจากมหาวิทยาลัยเดิมไปให้กับมหาวิทยาลัยใหม่ ทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยไม่สามารถพัฒนาได้อยู่แล้วในภาวะปัจจุบันนี้

ที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ เสนอข้อคิดเห็นเหล่านี้ด้วยความตั้งใจที่มั่นคงและความบริสุทธิ์ใจ ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้มหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิทยากรที่ก้าวหน้าที่จะผลิตมันสมองของประเทศที่มีคุณภาพและคุณธรรมโดยสมบูรณ์ และข้อเสนอข้างต้นนี้เป็นหลักการที่ต้องยืนยันต่อไป
